

PETRI APOLLONII,
COLLATII, PRESBYTERI
NOVARIENSIS,
Excidij Ierosolymitani
LIBRI IIII.

*Nunc secundo, sed emendatiores editi opera
ac studio ADRIANI VANDER-
BURCHII, cum nonnullis eiusdem
ad marginem notis.*

LUGDVNI BATAVORVM,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Franciscum Raphelengium.
CIC. IC. LXXXVI.

I A N V S D O V S A

A D

Adrianum Burchium.

H V N C quoque grata tuo debebit R O M A labori :
Hoc etiam B U R C H I nomine viuet opus.
Te sine namque foret, quis C O L L A T I æmula priscis
Carmina; quis Vatem nosset A P O L L O N I V M ?
Nosse parum est: studio ecce tuo iam tersior exit
Ille Palæstinæ conditor Historiæ;
Fatum iterans S O L Y M O R V M & læsi Numinis iram.
Fallimur? an tanti pænè, perire fuit?
I nunc, i mendax O V I D I, Historicamque negato
Curæ adcò aut cordi Vatis esse fidem.

3

IN PETRI APOLLONII
DE EXCIDIO VRBIS
IERVSALEM LIBROS,

Carmen

Adriani Vander-Burchij.

SIC UT in inculto gemmā qui repperit agro
Aut aurum, aut sculpto præsignem emble-
mate nummum,

Gaudet, & inuentum fidis ostendit amicis,
Si bonus est fideiq; tenax, nec collocat illa
Sordidus arata nulli visenda sub arca:

Sic quibus ingenium & sincero pectore mens est,
Dum Musæa vago discursu præta pererrant,
Et læti lætis Phæbi spatiantur in aruis,

Si quid fortè noui, si sit reperire verusti
Quod studiis proffit, vel quo speciosa inuentur
Docti turba viri seu sedula scire inuentus,
Candido id omne animo in communem largi-
ter usum

Promunt, nec tacita patiuntur sede latere,
Ast omnes secum cupiunt hac parte beatos.

Primus in his Lipsi tanquā inter sydera parua
Luna micat, dignus merita lauro atq; corona.
Proximus accedit tibi Douza, manuq; præbēdit
Victoremq; suum, Canterum, Lernutiumq;.

A 2

Nempe

PETRI APOLLONII
COLLATII, PRESBY-
TERI NOVARIENSIS,

DE

Urbis Ierusalem euerfione,

LIBER PRIMVS.

XITIVM Solymæ, & tristes à stir-
pe ruinas,

Totque olim ducibus claram, tot re-
gibus urbem,

Seruitio turpi & miseranda sorte
subactam

Dicere fert animus. Nunc ô veneranda canentis

Calliope regina chori, fontisque sacra,

Huc ades; & tecum comites assume sorores.

Tuque mihi causas memora, quo crimine genti

Hanc Deus intulerit cladem: scis ipsa, nec unquam

Obscurasse potest mentem tibi longa vetustas.

Venerat è summo demissus cardine cæli,

Errores hominum tandem miseratus, ab alto:

Humanamque Deus sancta de virgine carnem

Sumpserat, & castæ seruato corpore matris,

Non intellecto, mundo comparuit ortu.

Cumque forent doctæ studiorum lumen Athenæ,

Et latè princeps terrarum Romula tellus,

A 4

Iudæam